

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 199. — 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδόσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἡ χήρα τοῦ ἀπὸ ἀποδόσαντος συνταγματάρχου Δημ. Κουτσογιαννοπούλου προσήνεγκεν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον δρ. 100.

Ἀνώνυμος τις ἐκ Σμύρνης προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπιπέτης ἀναγέρσεως μνημείου εἰς τὸν λόρδον Βύρωνα δρ. 50.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2233. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος V, 19 Ὀκτωβρίου 1880. Ἀριθ. 251 (199). Λεπτά 20. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 3, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοίωτον τῆς ὑπογράφης τοῦ Κίτρου Τζαβέλα. — Ἱστορία τοῦ βιβλίου ὑπὸ τοῦ Κ^ο Egger ὑπὸ Δ. Βικέλα. — Ἄνευ οἰκογενεῖς. (Μυθιστορία Ε. Μαλλῶ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῆ). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ἐλίτζης Σκ. Σούτσου). — Πόλις φρενοβλαδῶν. — Δίκη ἐνεκα φιλήγατος ἐν καιρῷ ἔλλογων. — Ἐπιστολαὶ ἐκ Παρισίων. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2234. Διδασκαλίκα τῶν νοσοκόμων τοῦ στρατοῦ. (Ἐκ τοῦ ὕγειονομικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου. 1880, 16^{ον}, σελ. 328.

2235. Καταστατικὸν τῆς ἱστορικῆς Τραπεζῆς ἐν Ἑσπανίᾳ μετὰ τῶν σχετικῶν νόμων, τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1880 συμβάσεως κ. τ.λ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου. 1880, 8^{ον}, σελ. 48.

2236. Κανονισμὸς τῆς ἐν Βερρόλιᾳ ἀδελφότητος «Ἡ Ἀθηνᾶ». Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου. 1880, 8^{ον}, σελ. 8.

2237. Ἡ νέα ἑλληνικὴ κωμωδία. Ἀστωταὶ καὶ μετάνοι, κωμωδία εἰς τρεῖς πράξεις ὑπὸ Φερραϊκοῦ Κωνσταντίνου. Ἐκδίδεται ὑπὸ Δημητρίου Εἰρηνίδου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἐρμῆ» παρὰ τὴν ὁδὸν Μουσῶν, ἀριθ. 2. 1880. 12^{ον}, σελ. 8^{ον} καὶ 59. Τιμᾶται μιᾶς νέας δραχμῆς.

2238. Περὶ ἐπιδράσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν ὑπὸ Γ. Π. Ράγκου, καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Τιμᾶται δραχμῆς καὶ πωλεῖται ὑπὲρ τοῦ ἔθνικοῦ στόλου.

2239. Καμῆλλου Φλαμπαριῶνος τὰ οὐράνια θαύματα μετὰ εἰκονογραφιῶν, μεταφραθέντα ὑπὸ Α. Κωνσταντινίδου, εἰς τεύχη τρία: Ἐν Ἀθήναις, βιβλιοπωλεῖον καὶ τυπογραφεῖον ὁ «Κοραῆς», 1880. 16^{ον}, σελ. 8^{ον} καὶ 458. Τιμᾶται φρ. 7.

2240. Βοτανικῆς στοιχειώδεις γνώσεις ὑπὸ Κ. Χ. Μεταξῆ διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. (Ἐγχρῖσις τοῦ Ἑλλήν. Φιλολογικοῦ Συλλόγου). Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1880. Τιμᾶται γρ. 5.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεράσισε νὰ ἰδρῶσῃ ἐν Μυκόνῳ ὀριστικὸν μουσεῖον τῶν ἐν Δήλῳ εὐρεθειῶν ἀρχαιοτήτων. Πρὸς

τοῦτο δ' ἐνωκιάσθη κατάλληλος οἰκία, καὶ ἤρξατο ἡ μεταφορά τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἡ κατάταξις αὐτῶν.

— Ὁ ἔφορος τοῦ ἐν Δημητσάνῃ μουσεῖου ἀρχιμανδρίτης Ἰερώνυμος Βογιατζῆς ἐπιστέλλει ὅτι, γενομένων πρὸ τινος ἀνασκαφῶν ἐν Θειοῶ, ἀνεκαλύφθη ναὸς, περὶ οὗ οὐδὲνα ποιεῖται λόγον ὁ Πausanias. Ὁ ναὸς οὗτος ἔχει μῆκος μὲν ἰσοπερικτὸν μ. 9,50, πλάτος δὲ 4,20, τὴν δὲ εἰσοδὸν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μῆκος. Τὸ ἀποκαλυφθέν μέρος εἶναι ὁ σηκὸς τοῦ ναοῦ, καθ' ὃ φαίνεται ἐκ δύο ὀρθίων παραλληλογράμμων πλακῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι πάντως μέρος τοῦ τοίχου αὐτοῦ, καὶ δεικνύουσιν ὅτι οὗτος ἦτο ὑποδομημένος καθ' ὃν τρόπον τινὲς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ναῶν. Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Βογιατζῆ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ «Παρνασσού».

— Ἐν παλαιᾷ Κλειτορίᾳ ἀνευρέθη ἄγαλμα, εἰς ὃ ἀπεικάζηται μικρὰ ἀξία ὑπὸ τῶν ἐπιπεραθέντων αὐτῷ ἀρχαιολόγων Γερμανῶν καὶ Γάλλων. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο εἶνε μεγάλου μεγέθους, παριστᾷ δὲ ἤρωα ἀγωνιζόμενον, ἴσως στρατηγόν, καὶ εἶνε ἀρχαιοτάτης τέχνης. Ἡ ἐν Ἀθήναις γερμανικὴ σχολὴ ἐπεμψεν ἰδίᾳ αὐτῆς δαπάνη καὶ ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως ἐργάτας, οἵτινες ἔλαβον τοῦ ἀναγλύφου τοῦτου δύο γύψινα ἐκμαγεία, ἕξ ὧν τὸ ἐν δοθῆσται εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν ἡμῶν μουσεῖον. Ἐν τῇ θέσει, ἐν ᾗ εὐρέθη τὸ ἀνάγλυφον, ὑπέκειτο τάφος ἐκ τεσσάρων πλακῶν, ἕξ ὧν ἡ μία ἦτο πεπληρωμένη γραμμάτων, ἅτινα καὶ τοὶ ὁ χρόνος εἶχε φθείρει ὑποδηλοῦσι θριαμβευτικὴν τιμὰ νίκης ἢ συνθήκην, εἰς ἣν, ὡς φαίνεται, πολλὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων εἶχον λάβει μέρος.

— Πρὸ τινῶν ἐβδομάδων λατόμοι ἐργάται ἀνεκάλυψαν ἐν Λάρνακι ἀνάγλυφον 80 ἑκατοστομέτρων. Ἡ εὐγενὴς ἰδέα καὶ τέχνη τοῦ ἔργου τοῦτου δύναται νὰ κατατάξῃ τὸ ἀνάγλυφον μεταξὺ τῶν ἀριστοτεχνιῶν τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς τέχνης.

Παρίστησι δὲ παρθένον ἐρειδομένην τῷ εὐωνύμῳ βραχίονι ἐπὶ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης. Τὸ σῶμα τῆς παρθένου καλύπτεται τῷ διπλῷ χιτῶνι, καὶ ἡ θεὰ φορεῖ ἱμάτιον, φέροντα καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ φρυγιῶν στέμμα. Τὸ μάρμαρον εἶνε πενταεὶκόν, τὸ δὲ ἀνάγλυφον σώζεται ἀβλαβές, πλην τῶν χειρῶν, αἵτινες ἔλλείπουσιν.

— Ὁ ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆς ἐξέδοτο κατ' αὐτὰς γερμανιστὶ διατριβὴν περὶ προφοράς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

— Ἐν τῷ Magazin für die Literatur des Auslands ὁ γνωστὸς καθηγητὴς κ. Boltz, ὁ μετὰ προθυμίας ἐκάστοτε καὶ ἐπισκείας ἐπικρίνων τὰ φιλολογικὰ ἔργα τῶν λογίων Ἑλλήνων, ἐκινεῖ κατ' ἀξίαν τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα μεταφράσεις δραμάτων τοῦ Σαικσπέιρου.

— Ἐν τῷ ἰταλικῷ περιοδικῷ «Gazzettino Letterario di Lecce» τῶν 15 καὶ 30 Σεπτεμβρίου ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς «Vita-Sogno» dal Greco di Paparigopolu μετάφρασις τῆς «Ἀγορᾶς» τοῦ μακαρίτου Δ. Παπαρηγοπούλου ὑπὸ Vito D. Palumbo.

— Αἱ ἀγγλικαὶ ἑφημερίδες ἀγγέλλουσι τὴν ἀνακάλυψιν ἔργων ἀνεκδότων δύο τῶν μεγίστων ποιητῶν τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Βύρωνα καὶ τοῦ Robert Burns. Τοῦ μὲν Βύρωνα ἀνεκαλύφθη ἤδη τις πολιτικὴ, ἥτις δὲν ὑπάρχει ἐν οὐδεμίᾳ ἐκδόσει τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ τοῦ Child Harold, θέλει δὲ δημοσιεῖσθαι μετὰ τινος ἐπιστολῆς τοῦ Βύρωνα, ἐν ᾗ ὑπάρχει ὑπαίνυξις περὶ τῆς ἠδῆς ταύτης. Τοῦ δὲ Burns εὐρέθησαν διάφορα ἄγματα ἐν χειρογράφοις πεντηκοντα σελίδων, διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς αὐτοῦ γεγραμμένα, ἀπρωρμημένα δὲ τῇ κυρίᾳ Stewart κατὰ τὸ 1787.

— Ἡ «Ἐπίσημος ἑφημερίς» τῆς Ρώμης δημοσιεύει τὸ πρόγραμμα διαγωνισμοῦ πρὸς ἀνδρῶν ἐν Ρώμῃ μνημείου εἰς τὸν Βικτωρᾶ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν τούτων εἶνε δεκτοὶ οἱ καλλιτέχναι πάσης ἐθνικότητος, πλήρως δ' ἐλευθερία ἀφίεται αὐτοῖς οὐ μόνον εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ τὸν ῥυθμὸν τοῦ μνημείου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τόπου πρὸς ἀνδρῶν αὐτοῦ. Ὡς ἀνώτατος ὅρος δαπάνης ὁρίσθη τὸ πᾶσιν 9 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ ὑπερῶ ὁ προϋπολογισμὸς οὐδενός τῶν ὑποβληθησομένων σχεδιογραμμάτων. Εἰς τὰ τρία δὲ καλλίτερα ἕξ αὐτῶν θέλουσιν ἀπονεμηθῆ τρία βραβεῖα

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τ Α Μ Η Ψ Χ 1285.

1278.

Τρεις ὄπωροπῶλαι ἔχουσιν ὁ εἷς 50 μῆλα, ὁ ἄλλος 30 καὶ ὁ τελευταῖος 10, τὰ ὁποῖα θρεῖλουσι νὰ πωλήσωσιν εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς, καὶ νὰ λάβωσιν ἐκ τῆς πωλήσεως τὸ αὐτὸ ποσὸν χρημάτων.

Πῶς θὰ κάμωσιν;

1279.

Ἐχομεν τὸν κατωτέρω πίνακα, ἐν ᾧ ἕκαστος ἀριθμὸς ἀπὸ 1-24 ἔχει ἀντίστοιχον ἓν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.

A	B	Γ	Δ
1	2	3	4
E	Z	H	Θ
5	6	7	8
I	K	Λ	M
9	10	11	12
N	Ξ	O	Π
13	14	15	16
P	Σ	T	Υ
17	18	19	20
Φ	Χ	Ψ	Ω
21	22	23	24

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου εὑρετέ τους ἀποτελοῦντας ἀθροισμά τι δευδομένον ἀριθμοῦ, ὡν ἕκαστος ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἓν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἐπίσημόν τι ὄνομα ὑποδεικνυόμενον τῷ ἀναγνώστῃ.

Ὅπως ἔγνωθῆ καλῶς τὸ πρόβλημα, παρατίθεμεν ἐν ταῦθα ἓν παράδειγμα.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν 84 (ἀναλυόμενον εἰς ἑξ ἀριθμοῦς) εὑρετέ τὸ ὄνομα μεγάλου φιλοσόφου τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Τὸ ζητούμενον ὄνομα εἶνε Πλάτων, οὗ τινος τὰ γράμματα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς ἀριθμοῦς τοῦ πίνακος ἀποτελοῦντας τὸ ἀθροισμα 84 ὡς ἑπείτα:

16 + 11 + 1 + 19 + 24 + 13 = 84.

Π Α Α Τ Ω Ν

Ἐπι τούτοις προτινόμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸ ἐξῆς ὁμοιον πρόβλημα.

Εὑρετέ εἰς τὸν ἀριθμὸν 76 (εἰς ἑξ μέρη χωριζόμενον) τὸ ὄνομα ἐπισήμου ἥρωος τῆς μυθολογίας.

1280.

Ἀνθρωπὸς τις βαδίζων διανύει πλειοτέραν ὁδὸν διὰ τῆς κερφαλῆς παρὰ διὰ τῶν ποδῶν. — Πῶς τοῦτο;

1281.

Ἄρνούμαι, ὄχι τὸν Χριστὸν, τὰ πάντα μὲ τὰ τρία.

Ἐάν τὸ ἐν μου στερηθῶ,

ὡς θαῦμα θὰ παρασταθῶ.

Τὰ ῥῶδῶ μου θὰ γείνουσιν ἐν! Χριστῆ καὶ Παναγίᾳ!

1282.

Εἶν' εὐκόλος ἡ λύσις μου, δὲν ἀπαιτεῖ καιρὸν.

Τὸ ἥμισύ μου εἶνε γῆ, τὸ ὅλον μου νερόν.

1283.

Οἰκία εἶμαι ἀσφαλῆς ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων τῶν οἰκιῶν τῶν κινήτων.

Ἄν δὲ νομίζῃς περιττὸν

Τὸ κέντρον μου, εἶμαι κριτῆς ἐφ' ὅλων τῶν κτημάτων.

Ἐν Ἀστὴρ, 1830.

ΕΑ. ΚΕΦΑΛΟΠΟΡΟΣ.

1284.

. . . . P . . .

. . . . P . . .

. . . . P . . .

. . . . P . . .

. . . . P . . .

Συμπλήρωσον τὰ ἑλλείποντα γράμματα ὥστε νὰ σχηματισθῆ τριγωνικὸν τι κυδόμενον.

Rébus.

VENT - DES - BIEN - FAITS
PARLEZ

LANCE - LANCE - LANCE
LANCE - LANCE - LANCE
LES INJURES.

ΛΥΣΕΙΣ

1269.

Ἡ Κέως (Τζιά) ὑπῆρξε πατρίς πολλῶν διασημῶν ἀνδρῶν. Ὁ ποιητὴς Σιμωνίδης ἦν Κεῖος. Ὅπως ἐποίησε καὶ τὸ περιώνυμον ἐκεῖτο ἐπικήδειον ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἐν Θερμοπόλει πειόντας

Ὡ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Ἐν τῷ ὁποίῳ πρωτανεῖε ἡ σκέψις τῆς πρὸς τοὺς νόμους ὑπακοῆς. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ Σιμωνίδου, οὗ τινος τὸ ὄνομα ἦτο γνωστὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, θεωρούμενον ὡς ἐθνικὸν αὐτῆς ποιητοῦ, ἡ Κέως ἐγέννησε καὶ ἄλλον ποιητὴν τὸν Βακχυλίδην, ἀνεψιὸν τοῦ Σιμωνίδου, θεωρούμενον κατὰ τὸ ὄνομα τῆς φαντασίας καὶ τοῦ λόγου ἴσον πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ. Πλὴν δὲ τοῦ ποιητοῦ Σιμωνίδου ἀναφέρεται καὶ ἕτερος Σιμωνίδης Κεῖος, ὁ νεώτερός, ἀκριβῶς πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, συγγραφεὴς ἑδρήματα ἐν τριᾷ βιβλίοις καὶ Γενεαλογίας, ἐξ ὧν καὶ γενεαλόγος προσαγορεύεται.

Ἀλλὰ δὲν καταλήγει ἐν ταῦθα ἡ σειρά τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Κέως· διότι Κεῖος ἦτο καὶ ὁ περιώνυμος φιλόσοφος καὶ ἠθικολόγος τῆς ἀρχαιότητος, ὁ σοφιστὴς Πρόδικος. Ὁ Πρόδικος ἐθεωρήθη εἰς τὸν σφοδρότερον ἀνδρῶν τῶν χρόνων, ἐν οἷς ἐβίωσεν· ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τοῦ Σωκράτους καὶ ὁ διδάσκαλος τῆς ρητορικῆς τοῦ Θεουκυδίδου, τοῦ Ἰσοκράτους καὶ ἄλλων, διδάξας τὴν περὶ τὰ ὀνόματα ἀκριβολογίαν. Ὁ Πλάτων συχνότατα μνημονεύει αὐτοῦ, ἀποκαλῶν βέλτιστον, δεῖνον, σφώτατον. Καὶ παροιμία δὲ ἀρχαία διήρχεν ὑποσημαίνουσα τὴν σοφίαν τοῦ ἀνδρὸς «Προδικίου σοφώτερος». Κεῖος ἦσαν ὁ φιλόσοφος Ἀρίστων, ὁ ῥήτωρ Θεραμένης καὶ ὁ περιώνυμος ἰατρός τῆς ἀρχαιότητος Ἐρασίτρατος.

[Ἐσταχυολογήθη ἐκ τῶν Ἰπομνημάτων τῶν Κυκλάδων ἠγόμενα τοῦ κ. Ἀντωνίου Μηλιώτη].

1270.

159 καὶ 234.

1271.

Οἱ φίλοι εἶνε ὡς οἱ οἶνοι· ἄλλοι βελτιοῦνται γηράσκοντες καὶ ἄλλοι χαλοῦσι.

1272.

Τὸ ὄνομά σου.

1273.

Δημήτηρ-μήτηρ.

1274.

O I K O I
I A A P A
K A P I Σ
O P I Z Ω
I A Σ Ω Ν

1275.

J'ai soupe et j'ai couché à Soulaines, hôtel des trois oranges.

(G sous P et g couché A sous l'N haut L D trois oranges). [Soulaines=ville de France].

1276.

MU RI A DE
RI DI CU LE
A CU I TÉ
DE LE TÉ RE

1277.

Harpe-Phare.